

Compareixença del president Torra i el vicepresident Aragonès

Palau de la Generalitat, 5 d'octubre de 2018

Benvolgudes i benvolguts,

Com a Govern, ahir al Parlament de Catalunya vam constatar que els mecanismes de coordinació de l'acord de coalició de legislatura són millorables. L'excepcionalitat de la situació amb presos polítics i exiliats, la pressió de la justícia espanyola amb interminables causes obertes contra ciutadans, entitats i càrrecs públics han fet evident aquestes dificultats d'avançar. Per tant, ara i aquí ens conjurem per reforçar l'acord estratègic de legislatura.

Però no podem obviar la complexitat i l'excepcionalitat del moment. Les discrepàncies, en política, són legítimes. També entre els socis d'un govern, que té unitat estratègica a nivell executiu i dues veus al Parlament. És raonable que partits diferents tinguin fórmules i propostes diferents per a resoldre les dificultats. I ens conjurem, a partir d'ara, a coordinar-nos millor abans de traslladar-les al ple del Parlament, on resideix la sobirania del poble de Catalunya.

La impossibilitat de celebrar el Ple convocat inicialment per ahir al matí és mostra suficient i definitiva de les contradiccions que la situació d'excepcionalitat actual ens genera.

Celebrarem la sessió del Ple suspès tant aviat com sigui possible i quan ho determini el President del Parlament. Tenim un Pla de Govern pensat per governar per tothom, que afronta per un costat les necessitats del dia a dia de la ciutadania, i per l'altre que forci les condicions perquè el poble de Catalunya pugui decidir el seu futur amb llibertat. És la nostra responsabilitat com a governants donar resposta, per una banda a les necessitats més immediates de la ciutadania de Catalunya, però al mateix temps pensar en el futur i el futur, a Catalunya passa perquè el poble decideixi.

Vull tornar a recordar que la causa origen de la situació d'ahir al Parlament rau en les decisions de la justícia espanyola, del Tribunal Suprem molt especialment, per tant el nostre acord ha de ser més fort, més sòlid per poder resistir millor els embats que vindran des dels tribunals espanyols. L'objectiu el tenim clar, però cal que ens emplacem a definir amb més concreció els mecanismes de coordinació i de presa de decisions en l'aplicació de l'estratègia política.

Amb tot, no podem tampoc desvincular aquestes situacions excepcionals del moment extraordinàriament complex i greu que viu el país. La persecució política és més forta que mai des del franquisme. I aviat farà un any que els primers presos polítics van ser privats de llibertat. Cada passa que fa aquest govern és observada amb lupa i sent al clatell l'amenaça constant d'un estat que, malgrat el canvi de govern, no treu el peu del pedal de la repressió.

És en aquest sentit que volem posar també de relleu l'acord del ple del 2 d'octubre, l'endemà de l'aniversari del referèndum, de no acceptar la intromissió d'un jutge,

qüestionat arreu d'Europa, a la sobirania del Parlament. En exercici d'aquesta sobirania, el ple va aprovar de no acceptar les suspensions dels nostres diputats presos i exiliats. Preservar aquesta sobirania és imprescindible per continuar avançant i per respecte als ciutadans d'aquest país.

L'esperit del 155 continua a través de més que dubtoses resolucions judicials. Haver recuperat les institucions no vol dir que s'hagi recuperat la democràcia. La intervenció, per via judicial o financera, continua. Encara avui hi ha una voluntat descarada i evident de judicialitzar la política catalana. Una voluntat d'alterar la voluntat expressada a les urnes a cop d'interlocutòria judicial.

Constatem el que temíem des de bon principi: malgrat que hem desencallat la legislatura, no han parat les intromissions per interferir en la normalitat democràtica i en la decisió dels ciutadans expressada el 21D perquè no els va agradar el resultat de les eleccions.

Però el nostre compromís de continuar endavant és ferm. Pensem que és un moment de màxima responsabilitat de tothom. De no fer cap passa enrere i de continuar avançant des de la tenacitat i la constància per alçar la República del primer d'octubre.

Ho vam explicar al discurs del debat de política general. Tenim un Pla de Govern, com ja ha explicat el vicepresident Aragonès. I ja hem posat en marxa algunes de les vies d'acció republicana: l'Oficina dels Drets Civils i Polítics; la recuperació de les lleis socials suspeses per l'estat espanyol; la marxa cívica pels drets civils, socials i nacionals; ens personem com a acusació popular a totes les causes de persecució política contra el republicanisme; el Fòrum de debat constituent es presentarà els pròxims dies. I hem posat data de caducitat a l'estabilitat del govern de Pedro

Sánchez si no presenta una proposta per Catalunya. Sense renunciar mai al diàleg amb l'estat per a resoldre políticament un conflicte que és polític.

Hem arribat al cap del carrer de la recuperació, parcial i vigilada, de les institucions. Però, és evident, que ens cal renovar el compromís d'aquest govern amb el conjunt de la societat catalana.

L'objectiu el tenim clar, però cal que ens emplacem a definir amb més concreció l'estratègia política que cal seguir. És una demanda de la nostra societat. Ens cal parlar entre nosaltres i amb la resta de membres de la família sobiranista per traçar un horitzó i el camí que ens hi condueixi. Ens ho mereixem nosaltres, s'ho mereixen els presos i exiliats polítics i s'ho mereix, sobretot, el conjunt del poble de Catalunya.

Del mandat de l'1 d'octubre i de la força admirable de l'Onze de Setembre, en resulta un compromís clar: continuar insistint, persistint i treballant per avançar cap a la llibertat i per fer real la República Catalana. Una República compartida, de tothom i per a tothom. De manera cívica, pacífica i democràtica, com sempre hem fet. Quan hem avançat, ho hem fet entre tots. Aquest és el nostre compromís.

Moltes gràcies.